

има случаи, когато ангели сж идвали на земята въ всичката своя красота и величие, и който веднъжъ само е могълъ да види единъ отъ тия ангели, той се е простиралъ на земята. Данаилъ, виденъ израилски пророкъ, като видѣлъ единъ отъ тия ангели, изгубилъ съзнанието си и падналъ на земята. Трѣбвало този ангелъ да се приближи до него, за да го изправи на краката. Това показва, че хората още не могатъ да издържатъ на мощното, на благородното, на възвишеното и красивото въ свѣта. Ангелитѣ сж хора, които нѣкога сж живѣли на земята и сж минали презъ особена област на мъчности и страдания, за да достигнатъ до пжтя на съвършенство. Значи, тѣ сж минали отъ човѣшката раса въ расата на съвършенитѣ хора, или въ положението на ангели. Съвършенитѣ хора или ангелитѣ служатъ за образецъ на човѣчеството. Днесъ нѣма още такива гениални художници, които могатъ да нарисуватъ образъ съ ангелска красота. Защо? Защото красотата е неуловимо качество. Красивиятъ човѣкъ е самоувѣренъ въ себе си, той никога не се обезсърдчава. Той не знае, какво нѣщо е обезсърдчение, нито какво нѣщо е обезвѣряване. И като съзнава красотата си, той е толкова естественъ, както истински богатиятъ, който и външно, и вътрешно, не изпитва никакъвъ страхъ предъ беднотията. Обаче, въ който день изгуби красотата си, този човѣкъ се намира въ положение „хуже губернаторское“.

И тъй, казахме, че материята се отличава съ неподвижностъ, животътъ — съ подвижностъ, а духътъ — съ разумностъ. Оттукъ можемъ да извадимъ нѣколко правила, по които човѣкъ трѣбва да живѣе. Въ известно отношение човѣкъ трѣбва да бжде неподвиженъ, както материята. Кога, именно, трѣбва да бжде неподвиженъ? Когато дойде въпросъ за